

Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ

Δέν προτιθέμεθα οὔτε κἄν νὰ ἀκιαγραφῶμεν τὴν βιογραφίαν τῆς ἐνδόξου Αὐτοκράτειρας τῆς Αὐстро-Οὐγγαρίας, διότι τοῦτο θὰ ἦτο ἔργον ὑπέρτερον τῶν στενῶν ὁρίων τοῦ φύλλου τούτου. Ἄλλ' ὀφείλομεν νὰ μνημονεύσωμεν, ὅτι ἡ Αὐτοκράτειρα Ἐλισάβετ εἶνε ἐκ τῶν σπανιωτάτων ἐκείνων ἡγεμονικῶν προσώπων, ἃ νὰ ἔχουσι προσωπικότητα ἰδίαν χαρακτηριστικωτάτην. Ἐὰν ἀντὶ νὰ ἴσταται ἐφ' ἑνὸς τῶν μεγίστων θρόνων τοῦ κόσμου τούτου, ἦτο ἀπλῆ δέσποινα, θὰ ἦτο πάντοτε μία τῶν θελυτικωτάτων ἀμα καὶ μᾶλλον ἐνδιαφερουσῶν γυναικείων υπάρξεων. Ἡ Ἐλισάβετ-Δραυλία-Εὐγενία, ἐκ τοῦ δευτεροτάτου κλάδου τῶν Βιτελσβάχων, ἐγεννήθη τὴν 24 Δεκεμβρίου 1837, ἀπανορέθη τὴν 24 Ἀπριλίου 1854, καὶ ἐστέφη βασίλισσα τῆς Οὐγγαρίας τὴν 8 Ἰουνίου 1867. Εἶνε ἀδελφὴ τῆς ἑσραίας καὶ γενναίας ἐκείνης τελευταίας βασιλίσσης τῆς Νεαπόλεως, ἧτις τὸ 1860 ἐπὶ κεφαλῆς τῶν πιστῶν νεαπολιτανικῶν λεγεῶνων τόσον ἀνδρείως ὑπερησπίσθη τὴν Γαέταν κατὰ τοῦ Πεδεμοντιῦ στρατοῦ, θαυμασθεῖσα μέχρι λατρίας παρ' ἐχθρῶν καὶ παρὰ φίλων. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ τύπου τῶν ἐξόχων γυναικῶν εἶνε καὶ ἡ Αὐτοκράτειρα Ἐλισάβετ. Ἡ καλλονή, ἡ ἀπαράμιλλος χάρις, τὸ ἠθικὸν θάρρος, ἡ εὐλιχρίεια, ἡ μεγαλοπρεπὴς τῶν τρόπων ἀπλότης, ἡ ἀγαθότης, καὶ ἀνέκφραστός τις ἰδιορρυθμία πάντως ἐπίχαρις, ἀποτελοῦσι τὸ μαγικὸν τῶ ὄντι σύνολον τῆς Αὐτοκράτειρας τῆς Αὐστρίας. Ἐκφράζομεν δὲ πανθομολογουμένην ἀλήθειαν λέγοντες, ὅτι εἶνε δημοτικωτάτη παρὰ τοῖς Ἕλλησιν. Αἱ τελευταῖαι κατὰ τὴν Ἑλλάδα ἐκδρομαὶ αὐτῆς μεγάλας ἀνέπτυξαν τὸ ὑπὲρ αὐτῆς γενικὸν τοῦτο αἶσθημα τῶν Ἑλλήνων. Θυγάτηρ, σύζυγος, ἀδελφὴ καὶ μητὴρ προσώπων πάντων περιβλέπτων, λάμπει μεταξὺ τούτων ὡς ἀστὴρ αὐτόφωτος καὶ παρ' οὐδενὸς ἄλλου λαυδάνων τὴν λάμπην του.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ὁ κ. Συγγρός ἐλάλησεν, ὁ κ. Συγγρός ἀπεπειράθη νὰ δικαιολογήθῃ, δι' ὅσα ὁ τύπος ὁμόφωνος κατεβόησε κατὰ τοῦ κακῆ μοίρα ἀνεγερθέντος παρ' αὐτοῦ Θεάτρου, τοῦ ἀπειλοῦντος πάντοτε διὰ φοβεροῦ δυστυχήματος τὴν Ἀθηναϊκὴν κοινωνίαν. Ἄλλ' ἡ ἀρχιτεκτονικὴ τῆς ἀπαντήσεως του ἦτο δυστυχῶς τόσον ἀτυχῆς, ὅσον καὶ ἡ ἀρχιτεκτονικὴ τοῦ Θεάτρου του καὶ τὰ ἐπιχειρήματά του σαθρά, ὅσον ἡ οἰκοδομὴ τοῦ ἰδίου. Ὁ κ. Συγγρός ἐν κυρίως ἐπιθυμεῖ καὶ προσπαθεῖ, ν' ἀπεκδυθῇ τῆς εὐθύνης. Δέν συμβουλεύομεν ν' ἀπεκδυθῇ ἐν ὄρα χειμῶνος μάλιστα καὶ συχναίων εἰς τὸ Θεάτρὸν του, ὅπου εἶνε ἀκατάσχετα τὰ ρεύματα! Ἄλλως τε θὰ ἦτο ἐν ταιαύτῃ περιπτώσει πολὺ ὀρατὸς ὁ Μεγαλόσταυρος, ὃν, ὡς λέγεται, θὰ περιβληθῇ, τοῦθ' ὅπερ δέν συμφέρει καὶ παλὺ εἰς τὸν κ. Συγγρόν.

✱

Ἐκ τῆς πολυημέρου ἀγορεύσεως τοῦ κ. Δηλιγιάννη, προσπαθήσαντος μὲ τόσον χεῖμαρρον λόγων νὰ πικραστήσῃ, ὅτι τὸ Κράτος μας εἶνε χρεωκοπημένον, ἐνεθυμήθημεν τὸ κοινὸν λόγιον, ὅπερ οὐδέποτε ἐπεκυρώθη κυριολεκτικώτερον: τὰ πολλὰ λόγια εἶνε φτώχεια.

✱

Ἡ σφοδρὰ ἐπίθεσις τοῦ κ. Λεβίδου ἐν τῇ Βουλῇ κατὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τὰ ὄπλα ἅτινα μετεχειρίσθη πρὸς τοῦτο τὰ προερχόμενα ἐκ τοῦ χρεωκοπήσαντος ἐργοστασίου τοῦ μακαρίτου καὶ τυμπανιαίου Χρόνου τῶν Ἀθηνῶν, ἀπέδειξεν, ὅτι ὁ πολὺ χολερικός Βουλευτὴς Ἀττικῆς πάσχει ἀπὸ πάθος χρέοιο.

✱

Ἡ συζήτησις αὕτη ὑπῆρξεν ἡ οἶονεὶ νεκρανάστασις τοῦ κ. Δούνη· ὁ Βουλευτὴς Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Χατζόπουλος ἐν τῇ ὁρμῇ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ του ὑπερασπιζόμενος τὸν παλαιὸν συνεργάτην του κ. Δούνην, ἀπεκάλεσεν αὐτὸν γίγαντα! Γίγας ὁ κ. Δούνης! Τί ἰδέαν ἔχει

λοιπὸν ὁ κ. Χατζόπουλος περὶ τοῦ μεγαλείου, τὸ ὅποιον τόσον ἐπιδιώκει;

✱

Φιλανθρωπότατος ἐδείχθη κατὰ τὴν συζήτησιν ὁ κ. Τζάνες.

Μόλις εἶδεν, ὅτι ἐζητεῖτο ἡ κεφαλὴ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ πίνακι, ἐζήτησεν ἀμέσως τὴν κατάργησιν τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου!

Ἄξιος

ΔΩΡΑ Δ' ΙΣΤΡΙΑ

Ἐκεῖ ποῦ ὁ φωτισμένος κόσμος γέρνει,
 ἔς τὸ μνημῆμά σου, ποῦ καὶ ὁ καιρὸς θὰ κλίνει,
 δακρύβρεκτα λίγα γιουλάκια σπέρνει
 καὶ μὲ φιλιὰ γυμᾶτα εὐγνωμοσύνη
 μιὰ παλαιή, θερμὴ σου φιληνάδα
 γράφει: Ἐστὶ Δῶρα Δ' Ἰστρία τῆς, ἡ Ἑλλάδα.

Γ Γ Τσακκαϊάνος

Η ΕΚΘΕΣΙΣ

(à vol d'oiseau)

Ἵπῆρξεν ἐποχὴ, καθ' ἣν διὰ τὸν εὐτρεπισμὸν καλοῦ οἴκου ἀπαραίτητον ἐφόδιον ἦσαν τὰ εὐρωπαϊκὰ ἐπιπλα, καὶ ἰδίως τῆς Μασσαλίας. Διότι κατεσκευάζοντο καὶ παρ' ἡμῖν ἐπιπλα, ἀλλὰ συνήθως ἀκουψα, ἀρρυθμα, βαρέα, τὰ ὅποια πᾶς ἀγκῶν τὴν φιλοκαλίαν ἀδύνατον ἦτο νὰ προτιμήσῃ. Τότε διὰ τὴν κατεργασίαν τοῦ ξύλου ἰσχυε περίπου ἐν κοινὸν ρητὸν καταλλήλως τροποποιημένον: «Κόψε ξύλο κάμε... ἐπιπλον!» Εὐτυχῶς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἡ κατεργασία τοῦ ξύλου προώδευσεν ἀπιστεύτως καὶ ὑπάρχουσιν ἐργοστάσια παρ' ἡμῖν μὴ φοβούμενα πλέον τὸν εὐρωπαϊκὸν συναγωνισμὸν. Ἐν τούτων εἶνε ὁ Δαιδαλόχειρ τῶν κ. κ. Μαύρου καὶ Βαλαωρίτου, ὅπερ ἐπεμψεν εἰς τὴν Ἐκθεσιν κομψότατα δείγματα τῶν ἐκλεκτοτάτων αὐτοῦ προϊόντων. Ἄρκει μόνον νὰ ἴδῃ τις τὸ κομψότατον καὶ χαριέστατον ἐκεῖνο Chalet, τὸ κατασκευασθὲν ἐν τῷ ρηθέντι ἐργοστασίῳ, νὰ θαυμάσῃ τὸν χαριέντα ρυθμὸν του, τὰς τεχνικωτάτας γλυφάς του, τὴν ἀρμονίαν τοῦ συνόλου αὐτοῦ διὰ νὰ πεισθῇ. Τὸ καλλιτέγνημα αὐτὸ εὐρίσκεται ἐντὸς τῆς πρὸς τὰ δεξιὰ αὐλῆς, εἶνε δὲ ὑπόδειγμα οἰκίσκων ἢ μᾶλλον ἀναπαυτηρίων προωρισμένων διὰ θερινὰς ἐπαύσεις, διὰ κήπους, διὰ δάση, διὰ τὴν ἐξοχὴν ἐν γένει. Τὸ φηντάζεται τις κείμενον ἐντὸ τῆς χλοερᾶς φύσεως, παρέχον ἀνεσιν, σκιάν, δρόσον εἰς τοὺς εὐτυχεῖς ἰδιοκτητὰς καὶ σωρηδὸν ἐπέρχονται εἰς τὸ πνεῦμά του εἰδυλλιακοὶ πόθοι καὶ ἀναμνήσεις.

Ἐπιπλα ἀξιόλογα, πολυτελέστατα, μετ' ἀκρας τέχνης εἰργασμένα ἐξέθηκον ὁ κ. Ἀπέργης, ὁ κεκτημένος τὸ πασίγνωστον καὶ σημαντικὸν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ἐργοστάσιον. Ὁ κ. Ἀπέργης ἠδύνατο καὶ ἠθελε νὰ ἐκθέσῃ πολλὰ πλείονα, προτιθέμενος νὰ διασκευάσῃ καὶ μίαν ὀλόκληρον αἰθουσαν διὰ τῶν προϊόντων τοῦ ἐργαστασίου του, ὡς εἴθισται ἀλλαχοῦ, ἀλλὰ χώρος δέν ὑπῆρχε δυστυχῶς